

Arrest

nr. 165 569 van 12 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. KEULEN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*Volgens uw laatste verklaringen, heeft u de Nigeriaanse nationaliteit en bent u geboren op X te X, Nigeria. U verliet Nigeria aan het einde van de maand mei van het jaar 2014 en reisde naar België, waar u aankwam op 2 juni 2014. U vroeg **een eerste keer asiel** aan op 10 juni 2014. U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), in het kader van uw eerste asielaanvraag, op 18 augustus 2014. Op 15 september 2014 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging niet in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). U vroeg **een tweede maal asiel** aan op 16 februari 2016. Op 24 februari 2016 nam het CGVS de beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de RvV, die uw beroep verwierp op datum van 9 maart 2016. U vroeg een **derde maal asiel** aan op 23 maart*

2016. Als nieuw element in het kader van uw huidige, derde asielaanvraag, legde u een e-mail neer vanwege een zekere Lizzy Idehen, die beweert uw lesbische vriendin te zijn geweest in Nigeria.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag volledig steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen reeds heeft uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dit omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd, en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd, en er geen enkel geloof gehecht kon worden aan de door u voorgehouden lesbische geaardheid. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Er mag derhalve van u worden verwacht dat u nieuwe elementen en/of feiten aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvragen incorrect is, en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de conclusie dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

U legde in het kader van uw huidige, derde asielaanvraag, immers geen enkel nieuw element neer, herhaalde enkel de vrees die u reeds uitte in het kader van uw eerste aanvraag, en legt u voorts een e-mail neer vanwege uw beweerdelijke lesbische vriendin 'Lizzy I.'. Het dient vastgesteld dat u exact dezelfde e-mail neerlegde bij de RvV, in het kader van de beroepsprocedure tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname, aangaande uw tweede asielaanvraag – met als enig verschil dat deze, inhoudelijk precies dezelfde e-mail, op datum van 22 maart 2016 opnieuw naar uw raadsheer werd verzonden. Het neerleggen van identiek dezelfde email, als de e-mail die u neerlegde in het kader van bovengenoemde beroepsprocedure, waarbij enkel de datum van verzending verschilt [22 maart 2016 in plaats van 26 februari 2016], maakt geenszins een nieuw element uit dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Wat betreft de door u neergelegde e-mail, dient voorts opgemerkt dat de RvV hieromtrent, in het kader van uw beroep tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname aangaande uw tweede asielaanvraag, reeds het volgende opmerkte: "Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een e-mail van een zekere L.I. waarin deze aangeeft dat verzoekster haar lesbische vriendin was in Nigeria. De Raad stelt vast dat verzoekster bij haar verklaringen in het kader van de door haar ingediende asielaanvragen nooit eerder de naam L.I. heeft gebruikt. Tijdens verzoeksters eerste asielaanvraag sprak verzoekster overigens steeds over een zekere M.. Ter terechtzitting verduidelijkt verzoekster dat zij eerst een relatie had met M. en dat zij vervolgens een relatie had met L.I. Een dergelijke post factum verklaring volstaat echter niet om verzoeksters ongeloofwaardigheid te herstellen. Bovendien ontkende verzoekster tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van haar eerste asielaanvraag dat zij ooit een relatie heeft gehad met andere vrouwen en bevestigt zij uitdrukkelijk dat ze enkel een relatie had met M. (gehoorverslag 18 augustus 2014, p. 25). Deze e-mail vertoont eveneens een sterk gesolliciteerd karakter, waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Hoe dan ook, kan een dergelijke email door iedereen worden opgesteld. Hieruit blijkt dan ook niet dat het daadwerkelijk om de lesbische vriendin van verzoekster zou gaan noch dat verzoekster lesbisch is en in Nigeria een lesbische relatie onderhield. Aan de voorgelegde documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Waar in de desbetreffende e-mail wordt verwezen naar algemene informatie omtrent homoseksuelen in Nigeria waaruit blijkt dat gewelddadig wordt opgetreden tegen personen met een homoseksuele geaardheid, alsook in het verzoekschrift wordt opgemerkt dat uit lokale berichtgeving blijkt dat repressies nog steeds een vaak voorkomende praktijk zijn waarbij de overheid ongestoord zijn gang blijft gaan en zelfs een wet stemt waarbij homoseksuelen huwelijken vervolgd en bestraft worden met gevangenisstraf en de "marriage act" bij het verzoekschrift wordt gevoegd, moet worden opgemerkt dat dit niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480)."

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat u niet beschikt over nieuwe elementen in het kader van onderhavige derde asielaanvraag.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat – wat betreft de elementen die u aanhaalde in het kader van andere verblijfsprocedures – al deze verblijfsprocedures afgewezen werden, en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. Er is geen probleem van non-refoulement, en u haalde in geen enkele procedure een probleem met betrekking tot artikel 3 EVRM aan. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het nonrefoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat verzoekster omschrijft als een eerste en tweede middel voert zij de schending aan van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991), meer bepaald de formele en materiële motiveringsplicht alsook de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, *in casu* de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster stelt wat volgt:

"Verwerende partij stelt dat geen enkel nieuw element werd neergelegd door verzoekster tijdens haar derde asielaanvraag.

Nochtans brengt verzoekster een e-mail bij van haar lesbische vriendin Lizzy I..

Verwerende partij stelt verder dat dezelfde e-mail werd neergelegd bij de Rvv in het kader van de beroepsprocedure tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname aangaande haar 2e asielaanvraag.

Het gaat hier wel degelijk om een 'nieuw' element gelet op het feit dat dit stuk eerder niet werd neergelegd tijdens de 1ste noch tijdens de 2e asielaanvraag.

Het is niet omdat deze e-mail voor het eerst werd neergelegd bij de Rvv en niet in een eerdere asielaanvraag, dat dit stuk niet als een nieuw element kan worden beschouwd.

Tijdens de eerdere asielaanvragen werd deze e-mail niet bijgebracht.

Dat de motivering van verwerende partij dan ook niet juist is.

Gezien haar lesbische geaardheid, is verzoekster in gevaar in haar land van herkomst.

In Nigeria worden homoseksuelen opgepakt en gestraft. Zij worden gediscrimineerd en mishandeld.

Verwerende partij stelt dat verzoekster nooit eerder in haar asielaanvraag heeft gesproken over Lizzy, maar wel enkel over een zekere M.

Nochtans liet verzoekster weten dat ze eerst een relatie had gehad met M. en dat zij nadien een relatie had met Lizzy I..

Verder voert verwerende partij aan dat de e-mail geen objectieve bewijswaarde zou hebben.

Het gaat wel degelijk om een e-mail van de lesbische vriendin van verzoekster.

Volgens verwerende partij zou er enkel verwezen worden naar algemene informatie omtrent homoseksuelen in Nigeria en zou niet bewezen zijn dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat.

Er is wel degelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 en/of artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verwerende partij betwist niet dat homoseksuelen worden bestraft en opgesloten in Nigeria.

Dat verwerende partij de persoonlijke situatie van verzoekster niet behoorlijk heeft onderzocht.

De verwerende partij heeft dan ook niet voldaan aan haar onderzoeksplicht.

De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is."

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt

tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.2.3. Verzoekster voert als nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet aan dat zij een e-mail bijbrengt die uitgaat van Lizzy I., haar vermeende lesbische partner.

Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat inzake verzoeksters tweede asielaanvraag bij arrest nr. 163 746 van 9 maart 2016 van de RvV onder meer geoordeeld werd als volgt:

“Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een e-mail van een zekere L.I. waarin deze aangeeft dat verzoekster haar lesbische vriendin was in Nigeria. De Raad stelt vast dat verzoekster bij haar verklaringen in het kader van de door haar ingediende asielaanvragen nooit eerder de naam L.I. heeft gebruikt. Tijdens verzoeksters eerste asielaanvraag sprak verzoekster overigens steeds over een zekere M.. Ter terechtzitting verduidelijkt verzoekster dat zij eerst een relatie had met M. en dat zij vervolgens een relatie had met L.I. Een dergelijke post factum verklaring volstaat echter niet om verzoeksters ongeloofwaardigheid te herstellen. Bovendien ontkende verzoekster tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van haar eerste asielaanvraag dat zij ooit een relatie heeft gehad met andere vrouwen en bevestigt zij uitdrukkelijk dat ze enkel een relatie had met M. (gehoorverslag 18 augustus 2014, p. 25). Deze e-mail vertoont eveneens een sterk gesolliciteerd karakter, waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Hoe dan ook, kan een dergelijke e-mail door iedereen worden opgesteld. Hieruit blijkt dan ook niet dat het daadwerkelijk om de lesbische vriendin van verzoekster zou gaan noch dat verzoekster lesbisch is en in Nigeria een lesbische relatie onderhield. Aan de voorgelegde documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Waar in de desbetreffende e-mail wordt verwezen naar algemene informatie omtrent homoseksuelen in Nigeria waaruit blijkt dat gewelddadig wordt opgetreden tegen personen met een homoseksuele geaardheid, alsook in het verzoekschrift wordt opgemerkt dat uit lokale berichtgeving blijkt dat repressies nog steeds een vaak voorkomende praktijk zijn waarbij de overheid ongestoord zijn gang blijft gaan en zelfs een wet stemt waarbij homoseksuelen huwelijken vervolgd en bestraft worden met gevangenisstraf en de “marriage act” bij het verzoekschrift wordt gevoegd, moet worden opgemerkt dat dit niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).”

Het blijkt dat verzoekster voormelde e-mail van Lizzy I. thans aanwendt als 'nieuw element' in het kader van haar voorliggende derde asielaanvraag. Waar verzoekster stelt: *"Het gaat hier wel degelijk om een 'nieuw' element gelet op het feit dat dit stuk eerder niet werd neergelegd tijdens de 1ste noch tijdens de 2e asielaanvraag. Het is niet omdat deze e-mail voor het eerst werd neergelegd bij de Rvv en niet in een eerdere asielaanvraag, dat dit stuk niet als een nieuw element kan worden beschouwd. Tijdens de eerdere asielaanvragen werd deze e-mail niet bijgebracht."* kan zij hoegenaamd niet worden gevolgd. Verzoekster legde de betreffende e-mail (weliswaar geadresseerd aan haar voormalige advocaat) reeds voor aan de Raad in het kader van haar tweede asielaanvraag zodat zij bezwaarlijk kan stellen *" (...) dat dit stuk eerder niet werd neergelegd tijdens de 1ste noch tijdens de 2e asielaanvraag"*. De inhoud van deze e-mail werd omstandig beoordeeld in het arrest nr. 163 746 van 9 maart 2016 van de RvV. Gelet op het gezag van gewijsde van voormeld arrest kan verzoekster haar derde asielaanvraag en het voorliggend beroep niet aanwenden om een nieuwe beoordeling te verkrijgen over het stuk dat zij reeds neerlegde ter ondersteuning van haar voorgehouden vrees.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier. De commissaris-generaal heeft verzoeksters asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij in de vaststelling dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS